

VRAGENAVOND

6 juli 1973

Goedenavond vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar. Denkt dus zelf na. Vandaag is het de vijfde vrijdag van de maand en dus is deze bijeenkomst gewijd aan uw vragen van niet persoonlijke aard. Zover mogelijk zal ik deze vragen voor u kort en duidelijk beantwoorden. Daarmede beginnen wij dan deze:

VRAGENAVOND

Ik zou graag beginnen met het afwikkelen van de schriftelijk gestelde vragen.

Vraag: Is waterfluoridering een absolute noodzaak voor de Nederlandse volksgezondheid, zoals door een professor wordt beweerd?

Antwoord: Ik vrees, dat deze professor wel zeer eenzijdig denkt. De volksgezondheid wordt door vele verschillende factoren aangetast. Indien men het Nederlandse volk zuiver water zou geven, vrij van chloor, fluor e.d., zou dit op langere termijn volgens mij veel gezonder zijn. Fluor is wel goed voor het gebit, maar kan op andere gebieden een onaangename uitwerking hebben na langdurig gebruik. Te wijzen op de noodzaak voor de tandheelkunde, die hierdoor ontlast zou worden, betekent volgens mij, dat men kiest voor het gebit en daarbij hart- en vaatziekten op de koop neemt. Ik dacht, dat dit geen juiste visie was. Ik meen echter dat iemand die in de tandheelkunde werkt, mogelijk niet zo zeer nadenkt over verdere uitwerkingen en deze mogelijk veel lichter aanslaat, dan redelijk is. De chemische industrie zal hier eveneens wel voor zijn, maar die vraagt zich alleen maar af, of de afzetmogelijkheid groter wordt en bemoeit zich, gezien haar wijze van produceren, gemeenlijk niet te zeer om de volksgezondheid.

Ten overvloede: fluor heeft in het lichaam een stapelingseffect. Wanneer de neerslag hiervan in het lichaam te groot wordt, wordt o.m. de oxygenatie van het bloed hierdoor aangetast. Bij een te hoog cholesterolgehalte toont het bovendien nog werkingen, waardoor vaatkrampen e.d. worden bevorderd. In de USA is overigens hierover een publicatie verschenen, ik meen in Philadelphia, zodat u hier niet alleen met mijn verklaringen behoeft te volstaan.

Vraag: Heeft het ook invloed op de hersencellen en het beendergestel?

Antwoord: Voor kinderen geldt inderdaad, dat aantastingen van het beenderstelsel hierdoor voor kunnen komen. Voor volwassenen lijkt mij het gevaar echter zeer gering. Wat de hersenen betreft: voor velen zal het niet zo belangrijk zijn, omdat zij die toch niet zo veel gebruiken. Maar wanneer het stapeleffect te groot wordt, kan de verandering van oxygen-overdracht door het bloed invloed hebben op de hersenen. Gezien de mogelijkheid dat fluor met bepaalde andere stoffen die de mens bij bepaalde verduurzaamde voedselsoorten tot zich neemt, kan combineren en toxisch worden, is verder een negatieve invloed mogelijk op de automatismen.

Vraag: Is het inderdaad mogelijk plasticproducten door microben te doen afbreken tot een bruikbare compost?

Antwoord: Het is mogelijk bepaalde bacteriën dermate te muteren, dat zij bijna alle bij plastics gebruikelijke zeer intricate moleculaire ketens kunnen afbreken. Er is dan dus een mogelijkheid tot compostering van de meeste plastics. Wel vraag ik mij af, of dit werkelijk zo belangrijk is. Dit procedé is immers alleen te gebruiken bij bv. een vuilstort, een vaalt. Nu wordt echter veel vuil, waarin plastics voorkomen verbrand. Hiervoor is de vinding dus niet belangrijk. De meeste ergernis heeft men volgens mij van plasticverpakkingen, die overal in de omgeving worden rondgezaaid door achteloze mensen.

Dezen worden inderdaad niet afgebroken, hopen zich op en kunnen bv. in een bos de normale omzettingen verstoren en de bomen op de duur zelfs rond de wortel verstikken. Zo heel erg bruikbaar en nuttig lijkt mij dit procedé dus voorlopig niet te zijn. Maar mogelijk is het wel. Je kunt bacteriën voor bijna alle taken muteren, wanneer je maar voldoende geduld hebt en over de nodige kennis beschikt.

Vraag: Kunt u iets zeggen over de betekenis voor de aarde van de komeet Kohoutek?

Antwoord: Ik wist niet eens dat die zo heette. De betekenis is overigens praktisch nul. Men zegt steeds weer dat kometen oorlog en pestilentiën brengen. Ik meen dat eerder de prikkelingen en spanningen die vooral een bijgelovige mens ondergaat bij het optreden van een dergelijk verschijnsel daarvoor aansprakelijk kan worden gesteld. Waarbij zij opgemerkt dat pestilentiën en oorlogen ook voor blijven komen, wanneer er toevallig geen komeet in de buurt is. Belangrijk is wel dat de baan van deze komeet voert door het zonnestelsel. Dit betekent dat er een lichte evenwichtsverstoring kan ontstaan, waardoor het menselijke temperament wordt beïnvloed.

Gezien de geringe massa van de komeet is haar invloed nog kleiner dan die van een heel klein maantje zou zijn. Maar men zal iets van haar aanwezigheid waarschijnlijk wel weerspiegeld zien in meer onbelangrijke zaken als bv. de dikte van de jaarring bij een boom. Wel neem ik aan dat de gemiddelde prikkelbaarheid van de mensen iets toe zal nemen, vooral wanneer deze bezoeker met een grote staart aan de hemel staat. Maar het lijkt mij dwaas te verwachten dat de wereld hierdoor zal veranderen.

Reactie: De massa is maar een paar duizend ton, heel weinig dus indien wij dit vergelijken met de maan.

Antwoord: Inderdaad. Daarom heb ik dus ook gezegd: minder dan een heel kleine maan. De aarde heeft overigens een klein maantje met een massa van rond een halve ton. Heel klein dus. Toch heeft de omloop hiervan enige, zij het geringe invloed op de getijden e.d. Daar, waar een labiel evenwicht bestaat, zal zelfs een dergelijke, praktisch onmerkbare inwerking, toch kenbare veranderingen tot stand kunnen brengen. Overigens wijs ik u erop dat de massa van een komeet, wat haar werking betreft, niet gemeten kan worden volgens de norm voor massabepaling op aarde. De werking wordt bepaald door massa maal snelheid. Dit product bepaalt de uiteindelijk versturende invloed.

Vraag: In Elsevier heeft een artikel gestaan onder de titel: Hoe nabij is de jongste dag? Hoe denkt u over de Bijbelse eindtijd, waarover verschillende groeperingen veel spreken, wanneer is deze eindtijd te verwachten? Zullen miljoenen van de aarde verdwijnen, waarna de overblijvenden door de antichrist verdrukt zullen worden en zal daarna de Messias persoonlijk komen om de leiding te nemen over een 100-jarig messiaans rijk? Zit dit geheel in het Bijbelse proces, dat men het laatste oordeel noemt?

Antwoord: Mogelijk trap ik op enige tenen bij mijn beantwoording, maar u zult mij dit hopelijk willen vergeven, omdat ik probeer een oprecht antwoord te geven.

In de eerste plaats wordt de jongste dag voortdurend aangekondigd. Maar indien wij uitgaan van de natuurlijke ontwikkelingen, zal een dergelijke dag voor een mensheid, die zichzelf niet vernietigt, eerst kunnen komen over rond 70 à 80.000.000 jaren. Gaan wij van afwijkende invloeden en omstandigheden uit, zo zou een dergelijke situatie rond 20.000.000 jaren van het heden weg liggen. Dat betekent dus dat de vernietiging van de wereld, zo deze wordt aangekondigd als voortkomende uit niet menselijke oorzaken, eerder een zaak van geloof is dan van feiten.

Ten tweede wil ik erop wijzen dat op grond van de Bijbelse profetieën in de laatste paar duizend jaren reeds enkele honderden malen, waaronder t.m. 30, waarbij grote invloed werd uitgeoefend op de bevolking van een land of streek, het einde van de wereld, het einde der tijden werd aangekondigd met grote zekerheid. Het is zeer moeilijk een duidelijk beeld te krijgen van hetgeen door de profetieën wordt aangekondigd, maar een ding is wel zeker: Degenen die dergelijke profetieën deden, zoals de schrijver van het boek Openbaringen, verwachtten dat het

door hen voorzegde nog tijdens hun leven zou beginnen. Zij dachten in termijnen van maximaal 100 jaren. Daarna zou het met de wereld gebeurd zijn en zou de Messias terugkomen.

Wie de wereld van heden beziet, zal met mij eens zijn dat dit ook nu, bijna 2000 jaren later, nog niet het geval is. Kennelijk is er dus op zijn minst sprake van een grove misrekening. Indien wij uitgaan van de profetieën, zoals zij gegeven en geloofd werden in de tijd dat zij werden gedaan, moeten wij stellen dat zij niet zijn uitgekomen, ofschoon bepaalde daarin vermelde punten waarschijnlijk wel zijn uitgekomen. Volgens mij is er dan sprake van visioenen, waarbij de ziener geïnterpreteerd heeft en delen aaneen heeft gelast, zo tot een beeld komende dat in overeenstemming was met hetgeen hijzelf eigenlijk wenste.

Dan de vraag, of er inderdaad miljoenen mensen zullen worden weggevaagd. Dit is natuurlijk denkbaar. Een paar miljoen mensen is in deze dagen niet zo heel veel meer. Wanneer wij alleen maar eens zien wat er kan gebeuren, wanneer het verkeer in de oude stijl nog enkele jaren toe blijft nemen, komt men t.a.v. deze aantallen waarschijnlijk reeds een aardig eindje op weg. Maar moeten wij dit zien als een van de voorspelde rampen? Ik dacht, dat het bij dit laatste oordeel niet zou gaan om een wereldoorlog of iets dergelijks om Ausradierings-kämpfe. Gezien de omstandigheden is een ramp die miljoenen mensen het leven kost door natuurlijke oorzaken echter zo onwaarschijnlijk - en bovendien voor ons tot nu toe onvoorzienbaar - dat ik meen deze wijze van denken af te moeten wijzen onder het motto: een dergelijke denkwijze past niet meer in de huidige tijd. Dergelijke rampen kunnen ook in een nabije toekomst niet verwacht worden.

U zult zich mogelijk afvragen, waarom dan juist nu ook zoveel groeperingen de ondergang van de wereld en het laatste oordeel verkondigen. De eerste christenen die reeds geloofden in een laatste oordeel en een einde der tijden, geloofden daarin volgens mij omdat zij moesten leven in een maatschappij waarin zij zich niet thuis voelden. De mogelijkheid van uitverkiezing en op aarde verder leven, wanneer de anderen zouden sterven, was voor hen een middel om het bestaande te verdragen en zich innerlijke de meerdere van die anderen te voelen. Want degenen die in deze voorspellingen het sterkste geloofden in deze eerste tijd van christendom, waren voornamelijk de slaven van Rome, die het merendeel van de christenen uitmaakten.

Ik denk dat er heel wat mensen zijn in deze tijd die zich in de huidige maatschappij ook niet prettig voelen. Mensen die steeds weer denken: er moet iets veranderen, maar wij zijn machteloos. Dus moet alles van God komen en, daar wij God getrouw dienen en een loon daarvoor kunnen verwachten, moet het laatste oordeel nabij zijn en het einde der tijden. En wanneer dat niet komt, de wachtenden teleur worden gesteld en zij hun zin niet door kunnen drijven, beweren zij dat de antichrist regeert. Het aantal z.g. antichristen die men ondertussen versleten heeft, is betrekkelijk groot. U realiseert zich waarschijnlijk niet, dat bv. Napoleon de antichrist werd genoemd, zo goed als Nero, de paus, Stalin, Hitler e.a. Mogelijk wordt voor sommigen binnenkort zelfs Nixon de antichrist, wie zal het zeggen. Het lijkt zo gemakkelijk te zeggen, dat deze of gene de antichrist moet wezen, maar later blijkt uit de feiten toch wel dat zij in ieder geval dit niet in Bijbelse zin en in overeenstemming met de profetieën geweest zijn.

Te geloven aan een dergelijke macht op aarde lijkt mij dus op zijn minst genomen voorlopig vraagwaardig. Bovendien onderscheidt de antichrist zich volgens de overlevering door bepaalde maatregelen, die hij instelt. O.m. mogen alleen zij nog handeldrijven, die zijn merk in de hand en op het voorhoofd dragen. Tot op heden is ook van iets dergelijks niets bekend. Hij is er dus nog niet.

Vragen wij ons verder af wat onder de antichrist verstaan moet worden, wordt eveneens nogal raadselachtig, wanneer wij te rade gaan bij hen die in de tijd van deze voorspelling geleefd hebben. Verschillende groepen christenen hadden zelfs geheel strijdige visies omtrent God. Een later gnostisch genoemde groep spreekt niet van Christus, maar van Christos en beschouwt deze als een uiting van de goddelijke liefde die middels bepaalde personen op aarde werkzaam is. Een van hen wordt Horus, zoon van Isis, genoemd.

Deze Christos is volgens hen de feitelijke heerser van de aarde die steeds weer optreedt om de mensen een weg te wijzen. Ook in Jezus zou deze bevoertigd zijn geweest. Voor deze groep blijkt de antichrist in feite de god van Israël te zijn, aangeduid echter met de naam Jaldabaoth. Wij zijn geneigd te denken dat een antichrist iemand moet zijn die zich wendt tegen de christenheid. Maar de christenheid van heden is in feite een voortzetting van het jodendom. Volgens de groep, die ik citeer, is deze god der joden een domme, wraakzuchtige, toornige en ijdele godheid. Deze God is in feite maar een leerling schepper, die het van de grote macht ook eens mocht proberen, maar het glorieus verknald heeft. Het zou deze god zijn die de joden heeft aangezet tot de moord op Jezus, die de kracht van de Christos droeg. Deze God zou het zijn, die het pausdom heeft ingesteld enz. enz.

De conclusie van deze sekten is dan ook, dat hetgeen zich in deze dagen christendom noemt, in feite de antichrist is, daar het handelt in strijd met de werkelijke naastenliefde, zoals deze in God gevonden wordt, waarbij de mens deze uit door in alles zijn liefde tot God uit te drukken, zonder te oordelen over anderen.

Ik zou meer van dergelijke voorbeelden kunnen geven. Ik meen dat wij, tenzij wij afgaan op hetgeen de theologen ons zeggen te weten, met het begrip antichrist ook nogal moeilijkheden zullen hebben. Ik geloof overigens zeker niet in een staatsmannetje dat opeens de antichrist wordt. Wat betekent dat het voor mij ook nogal moeilijk is om te geloven aan een Jezus die op een wolk aan komt drijven om te landen in Rome of Jeruzalem, daarvan zijn hoofdstad makende en de wereld overwinnende om zo een 1000-jarig rijk te vestigen. Ik dacht trouwens, dat men na de ervaringen van de laatste eeuw niet meer zo op 1000-jarige rijken gesteld zou zijn. Maar daarmee kan ik het mogelijk mis hebben.

Wat blijft ons dan over? Wanneer wij uitgaan van de Goddelijke liefde, als kenbaar in de Christus, zijn wij geloof ik beter af dan door een voortdurend uitgaan van en een ons bezig houden met de laatste dag, het einde der tijden en onze mogelijke uitverkiezing. Indien er al iets van waar moet zijn, zou ik menen dat de liefdeloosheid op het ogenblik de mensen regeert. Dat is dan mogelijk de antichrist. Deze regeert m.i. ook nu. En het duizendjarige messiaanse vredesrijk is dan volgens mij niet een kwestie van een ingrijpen van buitenaf, maar een in de mensen steeds sterker besef van de noodzaak tot absolute saamhorigheid, een erkennen van de naastenliefde als noodzakelijke basis voor alle menselijk bestaan - met of zonder godsdienst, want dat is volgens mij dan van veel minder belang.

Ik meen echter dat juist de groepen die het einde der tijden verkondigen, voornamelijk zijn samengesteld uit mensen die zondigen tegen hun naasten door zich boven deze naasten te verheffen en hen te zeggen: Ik ken de waarheid en ik wil je nog wel even redden, maar erken dan eerst dat ik het juist weet en schiet wel op, want de tijd is kort. En wanneer je je door mij niet laat redden, ben je voor eeuwig veroordeeld. Het laatste oordeel is nabij. Overigens ligt een dergelijk optreden meer in de lijn van een domme, toornige en wraakzuchtige godheid, dan in de lijn van een Al-Schepper, die uit zichzelf de totaliteit voortbrengt en deze met zijn liefde in stand houdt.

Ik hoop niemand te erg op de tenen getrapt te hebben. Ik heb u hier mijn mening, gebaseerd op mijn kennis en inzicht, nog zo diplomatie mogelijk gegeven.

Vraag: Het overgaan van een ster tot supernova, duurt dat lang of gaat dat snel?

Antwoord: Ik weet niet, wat u snel of langzaam noemt. Maar om een voorbeeld te geven: Wanneer uw zon tot een nova gaat worden, zal ongeveer 3 jaren voordien een werking beginnen. Wanneer de uitbarsting begint, zal na ongeveer 3 dagen de temperatuur op aarde zo hoog zijn opgelopen, dat alleen in delen, die voortdurend van de zon afgewend is, nog leven denkbaar is. De wateren verkoken dan. Na rond 7 dagen begint de aarde gasvormig te worden, terwijl in dezelfde periode ook Mars reeds verdamping van materie zal tonen op die plaatsen die onder invloed van de zon komen. Na ongeveer 35 dagen zal het gehele zonnestelsel een gloeiende gasmassa zijn, waarin geen planeten meer aanwezig zijn.

Ik hoop met dit voorbeeld u het ongeveer tijdsverloop van een ster, die nova wordt, duidelijk te hebben gemaakt. Ik heb mij daarbij gebaseerd op de bij u geldende tijdswaardering. Dat de zon tot supernova zou worden is overigens niet waarschijnlijk, omdat zij de hiervoor nodige eigenschappen ontbeert. Een supernova vergt grotere dichtheid van materie en een versnelling van omzettingsproces, die bij een niet stabiele ster als de zon niet bereikt wordt, omdat zij voordien reeds nova wordt.

Vraag: Inspireert de ODV wel eens een medicus, indien deze een diagnose moet stellen bij een ernstige ziekte van een lid van de Orde?

Antwoord: Wij proberen het wel eens, en niet alleen voor ordeleden. Er zijn wel doktoren die voor een dergelijke inspiratie vatbaar zijn. Maar er zijn heel veel doktoren die te weinig geïnteresseerd zijn aan de mening van anderen en dus voor ons moeilijk te bereiken zijn, terwijl er ook nogal wat geneesheren zijn die - wanneer zij een inspiratie ontvangen - zelfs indien dit bewust gebeurt, deze afwijzen op het ogenblik dat deze ook maar in strijd lijkt te zijn met hetgeen zij menen te weten. De resultaten van dergelijke pogingen zijn dus nogal beperkt. Wij proberen het echter wel en een enkele maal hebben wij daarbij ook wel goede resultaten.

Vraag: Kunt u iets vertellen van de werking van een magische kris, zoals aan prins Bernhard gegeven werd?

Antwoord: Wanneer je met een echte magische kris te maken hebt, zo is deze beziel. Er wordt - middels een soort guna of tovenarij - een groot deel van de persoonlijkheid van de bij de plechtige wijding aanwezigen in de kris gelegd. Zolang deze personen bestaan, is de kris niet alleen poesaka, maar levend. Wat de magische werking betreft: deze kan worden behouden en verlengd door eerbetoen, wat neer komt op concentratie op de daaraan toegeschreven eigenschappen. Zolang de kris beziel is op deze wijze, zal zij een beschermende werking hebben, o.m. door op een hoog mentaal niveau en op astraal niveau bepaalde prikkels uit te zenden, wanneer stoffelijk of astraal gevaar bestaat. Daarnaast pleegt een dergelijke kris een zekere rust en zekerheid uit te stralen, zolang er geen gevaar aanwezig is. Er is dus wel sprake van enige magische werking.

Ik kan mij echter moeilijk voorstellen dat in het koninklijk gezin een poesaka-kris met alle verschuldigde eerbied wordt behandeld - een van de voorwaarden voor een blijvende werkzaamheid. Daarnaast vraag ik mij af, of de kris die u noemt, sterk is geweest door jaren voortdurende verzorging en verering, waardoor de kracht een meer eigen karakter krijgt. Zonder dit kan die kris niet langere tijd werkzaam blijven. Het lijkt mij dan ook waarschijnlijker dat de magische werking van de genoemde kris langzaam maar zeker verdwenen is.

Vraag: Afgezien van goede voornemens: Hoe groot is de werkelijke invloed die wij kunnen uitoefenen op: A. Het tot stand brengen van harmonische toestanden zowel binnen als buiten. B. bewust uittreden. C. Besefsuitbreiding en/of ontwikkeling van de eigen geest?

Antwoord: Zover het uzelf betreft is de invloed onbegrensd, indien uw wil dit tot stand te brengen maar sterk genoeg is. Op het ogenblik, dat u dergelijke zaken mede bindt aan uiterlijke invloeden, omstandigheden, of riten, dan wel het beschouwt als nevenfactor in eigen leven, zal de mogelijkheid deze dingen tot werkelijkheid te maken minder worden. Wanneer ik uitga van een normaal mens in de moderne maatschappij, lijkt mij de kans op een volledig kunnen beheersen van zogenaamde beïnvloeden niet veel hoger te liggen dan 10 per 100. Iemand die volledig bewust streeft en desondanks aan uw maatschappij deel moet nemen, heeft een kans van 50 - 50 op een redelijk hoge bereiking. Iemand die jaren achtereen zich geheel hieraan kan wijden, heeft een kans van slagen van 9 op 10.

Vraag: Is het mogelijk dat iemand zich zover afsluit van zichzelf en zijn omgeving, dat hij zelfs het besef van eigen bestaan verliest? Wat is er dan van hem geestelijk overgebleven?

Antwoord: Ja, dit is mogelijk, maar alleen in duistere sferen. Dan blijft alleen de ziel over, daar het bewustzijn van de geest is uitgeblust.

Ook in meer positieve zin is een dergelijke situatie mogelijk, ofschoon iemand die in de stof leeft, over het algemeen een dergelijke toestand van zelfontkenning, waarbij men deelheeft aan de gehele kosmos, niet lang zal kunnen volhouden. De langste beleving van deze aard, ons uit de laatste 500 jaren bekend, duurde ongeveer 2½ uur. De gemiddelde duur van een dergelijke beleving overtreft gemeenlijk echter de 2 minuten niet. Wanneer dit positief gebeurt, vergeet men zichzelf, maar blijft wel bewust. Het ik absorbeert indrukken en krachten en zal bij een terugkeer tot zichzelf de gevolgen en mogelijkheden daarvan ervaren. In de tijd dat alle ik-besef en begrenzing is weggevallen, wordt men dan a.h.w. geabsorbeerd door het goddelijke en wordt men gepulseerd door het geheel van de goddelijke kracht en de goddelijke gedachte, waarvan men dan deel is. Bij de terugkeer zal men voor zich natuurlijk alleen aan die punten daaruit enige vorm kunnen geven, die stroken met het menselijke denken. Wat in verhouding erg weinig is.

Het is mogelijk in beide betekenissen. Maar je blijft altijd ook jezelf. De mens vergeet een ding: het is niet wat je doet in tegenstelling tot de wereld, maar het besef dat je hebt van een bestaan in de wereld dat bepaalt, dat je leeft. Zelfs bij algehele verwerping van alle besef, zal opnieuw een erkennen van de omgeving optreden en begint dus ook de geest die zich negatief geheel "verloor" zijn weg naar het licht opnieuw.

Vraag: Wat zijn de oorzaken van sprongmutatie?

Antwoord: Nu vraagt u mij iets. Ik kan onmogelijk een gehele encyclopedie op gaan sommen. Oorzaak voor sprongmutatie is elke invloed, welke een verandering in de genengroepering tot stand brengt en zo het tot stand komen van een afwijkend type mogelijk maakt. Wat in kort verband wel de beste omschrijving is, die ik kan geven.

Vraag: Zijn alle vormen van bewustzijn persoonlijk, dus vanuit een ik georiënteerd? Of bestaat er ook nog zoiets in de zin van niet persoonlijk bewustzijn in de zin van alwetendheid, almacht en alomtegenwoordigheid?

Antwoord: Wij nemen aan dat er zoiets bestaat - vanuit ons standpunt onpersoonlijk schijnende - en noemen dit God. Wij weten dat er entiteiten zijn die althans gedeeltelijk de door u genoemde eigenschappen bezitten en daarbij dan niet meer vanuit zichzelf leven en handelen, maar vanuit de besepte totaliteit. Wat niet wil zeggen dat een dergelijke toestand voor ons reeds bestaat. Alle vormen van bewustzijn die wij tot in onze sfeer leren kennen, gaan uit van een ik-besef. Daarom zou ik willen stellen dat deze onpersoonlijkheid - vanuit ons standpunt - wel bestaat, maar kennelijk het einde is van de weg, niet een fase op de weg naar bereiking.

Zover wij weten blijft ook dan het ik wel behouden, maar zal het, zodra een kosmisch bewustzijn bereikt is, geen begrenzingen meer stellen t.a.v. de omwereld, maar alleen een harmonie daarmede erkennen. Wij nemen aan dat dit hoge 'Ik' dan met het geheel pulseert in een en dezelfde trilling. Zover ik weet blijft een ik dus altijd wel een ik, maar kan het onpersoonlijk schijnen vanuit een menselijk of geestelijk standpunt, omdat alleen nog gehandeld wordt in het geheel en als bewust deel van een totaliteit, waarbij geen mogelijkheid mij denkbaar lijkt, waardoor een dergelijk ik zich zou gaan afzetten tegen de totaliteit. Zou een dergelijk ik dit toch doen, zo zou het volgens mij weer van het geheel gescheiden zijn en zo niet meer aan de door u genoemde eigenschappen toe komen.

Vraag: Waarom is stoffelijke ervaring zo noodzakelijk voor het geestelijke voortbestaan, terwijl de geest zelf toch tamelijk onverschillig staat tegenover het wel en wee van de stoffelijke mens?

Antwoord: Ik meen dat een gelijkenis hier het beste antwoord is: Wanneer je naar school gaat en daar leert rekenen, kan je dit veel besparen, ook al zul je het rekenen op de duur ook wel in de praktijk kunnen leren, althans ten dele. Maar zolang je naar school gaat zal je interesse meer uitgaan naar je vrije tijd dan naar het rekenen. Wanneer je van de school af bent, acht je achteraf wel het geleerde, maar denk je niet meer na over de ellende van het schoolgaan. De geest is geïnteresseerd in haar eigen leven, dat meer mogelijkheid en duur omvat dan een kort vertoeven op aarde in de stof kan omvatten. Zij heeft daarom wel aandacht voor de resultaten van het

onderwijs, maar in veel mindere mate is zij geïnteresseerd in de gemoedstoestand die tijdens het onderwijs ontstaat.

Vraag: Waarom is de mens dan zo buitengesloten uit het leven van die geest?

Antwoord: Naar ik meen komt dit voort uit het feit dat de mens op de een of andere wijze moet werken met de leerstof zonder zich te beroepen op de geest en haar inhouden. De geest omvat vele waarden die in het verleden vergaard zijn. Wanneer een mens daar toegang toe zou hebben, zou hij zich daarop blijven beroepen en er dus niet toe komen verder te gaan met geheel nieuwe ervaringen op te doen.

In ons schoolvoorbeeld: U vindt het toch ook niet vreemd dat een jongen die kampioen tollen is, tijdens de lessen zijn tol dient te vergeten en zich aan de leerstof dient te wijden? Op soortgelijke wijze is de afgeslotenheid voor u vaak noodzakelijk, omdat u alleen zo de conflicten door kunt maken en de ervaringen op kunt doen die geestelijk voor u belangrijk zijn. U leert een praxis van leven en kunt die dan later toetsen aan de werkelijkheidsvoorstellingen van uw geestelijk wezen, maar wordt door deze voorstellingen niet belemmerd tijdens uw leren in de stof.

Vraag: Kunnen wij niet stellen, dat de wijsheid het kind is van de stof en het ego?

Antwoord: Ik verzet mij tegen het woord kind, daar hierdoor een afzonderlijk bestaan van de wijsheid wordt geponeerd met een afzonderlijke mogelijkheid tot voortbestaan. Volgens mij is dit niet het geval. Indien u stelt dat het stoffelijke ik mede een product is van de geestelijke ervaringen van het ego en daardoor een uitdrukking vormt van de behoeften, de tekorten en erkenningen van dit ego, kan ik het er wel mee eens zijn.

Vraag: Bij het definiëren van het begrip geest werd hier gesteld dat het doel van de geest is zijn ik-voorstelling zover uit te breiden en af te ronden, dat zij uiteindelijk beantwoordt aan het in de ziel reeds vastgelegde ik-beeld. Dit laatste is moeilijk te begrijpen. Kunt u duidelijk maken hoe en wanneer dit ik-beeld in de ziel werd vastgelegd?

Antwoord: Op het ogenblik, waarop een schepping plaats vindt, is deze schepping niet gebonden in de tijd. Het is dus geen ontwikkeling, het is eenvoudig een erkenning. Dat houdt weer in dat alles wat je ooit zult kunnen zijn, op dat ogenblik reeds erkend is in de godheid en, daar je gelijktijdig als kracht deel bent van die godheid, in de kern van je wezen. Daar wij met ziel altijd aanduiden dat deel van de godheid dat zich binnen een ego manifesteert, nemen wij onmiddellijk aan, dat het geheel van hetgeen wij kunnen, zullen, ja, moeten zijn in het geheel van de perfecte schepping, reeds op het ogenblik van onze wording in ons is vastgelegd.

Ik hoop dat dit duidelijk is. Dan zal het u ook duidelijk zijn, dat de geest is gebonden aan de mogelijkheden die in de ziel zijn vastgelegd. Maar in die ziel is er een goddelijk besef aanwezig, geen persoonlijk besef. Er is dus geen beleving van die waarden mogelijk daar zij voor het bewustzijn van het ik ten hoogste kunnen gelden als een mogelijk nog niet geheel besepte potentie. Door het bewustwordingsproces leert het ego erkennen wat voor dit ik wel waardevol is en voor dit ik wel werkelijk is en bestaat in relatie met de kosmos en wat niet werkelijk bestaat als deel van eigen ik en als relatie met het geheel van de kosmos. Door dit proces wordt a.h.w. met een soort toverplaatje door daad na daad, streepje na streepje, datgene voor ons zichtbaar, wat wij in de oneindigheid zijn. Alleen wat ons wezen betreft, beklijft, al het andere slaat niet aan.

Vraag: Kunt u een omschrijving geven van hetgeen wordt bedoeld met Innerlijke Werkelijkheid?

Antwoord: Volgens ons woordgebruik omvat de innerlijke werkelijkheid het geheel van de persoonlijkheid, alles wat wezenlijk en voor het ik bestaand is, onafhankelijk van datgene wat buiten het ik op het ogenblik manifest is, manifest kan worden of wenselijk wordt geacht.

Vraag: Wat onderscheidt hogere geesten van lagere? De voertuigen of besef? In het laatste geval: Welke factoren zijn verantwoordelijk?

Antwoord: Alles begrijpende, tot de laagste geest toe, moet je zeggen: Een lage geest is iemand die volgens onze ontwikkeling zich voortdurend sterker isoleert van de kosmos, waartoe hij behoort. Naarmate het isolement groter is geworden, is de geest lager. Naarmate de geest meer zijn eenheid met de totaliteit beseft en van daaruit denkt en werkzaam is, wordt zij hoger genoemd.

Vraag: Onverstaanbaar.

Antwoord: Dat heb je in je macht. Maar bij mensen is het wel opvallend dat zij het zichzelf onmogelijk maken die eenheid te beseffen door voortdurend problemen op te werpen vanuit zichzelf die in feite niets te maken hebben met de werkelijkheid van hetgeen zij zijn. Ik geloof dat je als mens vrede moet hebben met wat je bent en dat je ook moet proberen te beseffen uit dat, wat je bent. Dan ga je dit hogere leven vinden. Op het ogenblik echter dat je tracht je aan te passen aan een ideaalbeeld, dat niet een is met de werkelijkheid die je bent en leeft, zul je voortdurend God van je weg jagen, omdat je die God alleen wilt aanvaarden in overeenstemming met het ideaalbeeld en in deze zin kan die eenwording niet optreden, omdat je zelf niet kunt beantwoorden aan hetgeen je in God zoekt.

Vraag: Dat betekent dus een volledige aanvaarding van alles wat op je weg komt?

Antwoord: Dat heb ik niet gezegd. Ik sprak over wat je bent. Wat je bent is iets heel anders dan wat er met je gebeurt. Een mens heeft zijn eigenschappen, een eigen karakter, een eigen geestelijke achtergrond, een eigen instabiliteit en eigen zekerheden. Dezen moet hij aanvaarden, zoals zij in hem bestaan. Hij moet dus niet proberen van zichzelf iets anders te maken dat volgens een bepaalde groep idealer, of hoger, of geestelijker, of goddelijker is. Aanvaard jezelf en ga daarvan uit. Vecht dan verder desnoods rustig tegen de gehele wereld, want dan zul je daardoor beseffen in welk opzicht je in die wereld actief kunt zijn en waar je nu machteloos bent. Alleen wanneer machteloosheid bij herhaling is vastgesteld, is het redelijk deze onder voorbehoud te aanvaarden en je voorlopig te richten op die punten waar je wel bewust actief kan zijn. Maar dat heeft dus weer niets te maken met het je innerlijk verbonden weten met de werkelijkheid door het jezelf aanvaarden, zoals je bent en bestaat.

Vraag: Is dat dan geen gevolg van innerlijke onevenwichtigheid?

Antwoord: Indien je innerlijk onevenwichtig bent en je aanvaardt dit dan heft innerlijk de onevenwichtigheid zich daardoor reeds op. Maar op het ogenblik dat je deze onevenwichtigheid probeert te bestrijden door te doen alsof je evenwichtig zou zijn, vergroot je alleen maar je innerlijke onevenwichtigheid en disharmonie, al is het maar door de steeds krampachtiger wordende pogingen die je doet om de feiten te verstoren, die behoren tot de innerlijke werkelijkheid van je wezen. Daardoor wijs je ook de innerlijke harmonie, die ook ondanks onevenwichtigheden innerlijk bereikbaar is, van je af.

Ik hoop, dat dit voldoende is.

Vraag: In 1972 verscheen het boekje "Jonathan Livingston Seagull". Dit omvat vele lessen die ons door de Orde werden gegeven in allegorische zin en werd inspiratief geschreven. Is u hiervan iets bekend?

Antwoord: Ik ben hiervan niet op de hoogte, maar gezien hetgeen u daarover zegt, lijkt het mij waardevol. Het spijt mij hierover geen oordeel te kunnen geven, maar ik lees niet meer, al sinds 1926. Ik lees ook zelden de geest af van hen die een boek lezen - vergt te veel tijd en ingespannen observatie. Wel lees ik zo nu en dan een courantenlezer af om op de hoogte te blijven, van hetgeen u op aarde bezighoudt.

Vraag: Kunt u zeggen waarvan het bijgeloof stamt, dat hoefijzers geluk brengen en hoe oud dit reeds is?

Antwoord: Zover mij bekend is dit bijgeloof ontstaan rond 700 of 800 n. chr. Dat het vinden van een hoefijzer toen geluk bracht, is duidelijk wanneer u zich realiseert dat in die tijd metaal nogal kostbaar was. Dat is dus net zoiets als het bijgeloof dat zout morsen ongeluk brengt. Dit stamt uit een tijd, dat zout vooral in het binnenland kostbaar en moeilijk te verkrijgen was.

Wie dus zout morste, liet kapitaal verloren gaan. Wat natuurlijk geen gelukkig iets was, vooral wanneer je niet de eigenaar was. En daar komt dit bijgeloof dan weer vandaan.

Vraag: De komeet van Kohoutek is onbekend. Heeft zij de aarde reeds ontmoet? Wat is dan de omlooptijd? Zullen wij buiten het schouwspel hiervan nog op andere wijze iets bemerken?

Antwoord: Een deel van deze vraag heb ik zo even reeds beantwoord. Zover ik weet - ik schat - is bij benadering de omlooptijd van deze planeet, die reeds eerder bij ons zonnestelsel is geweest, rond 22.000 jaren.

Vraag: Dan komt die komeet wel zeer ver buiten ons zonnestelsel; benadert zij nog andere zonnestelsels of niet?

Antwoord: Ja. Hij passeert meerdere andere zonnestelsels op deze baan - waardoor de omlooptijd iets onregelmatiger is dan men zou denken. Indien u rekening houdt met de snelheid, waarmee deze komeet nu ons nadert en het aantal jaren van de omloop met ongeveer $7/8$ vermenigvuldigt, kunt u zelf zien dat de baan een groot aantal lichtjaren omvat.

Vraag: De staart is dan alleen zichtbaar, wanneer de komeet een zonnestelsel nadert?

Antwoord: De staart wordt slechts dan zichtbaar wanneer warmte van een ster wordt opgenomen, waarbij fijne verdampende delen door de lichtdruk als een staart van de zon afwaaien tot het ogenblik, dat de komeet weer afkoelt.

In dit laatste geval wordt de staart natuurlijk kleiner, maar zij zal altijd van de zon afgewend zijn, ook wanneer dit tegen de eigen bewegingsrichting van de komeet ingaat.

Ten laatste kan dan nog worden gezegd, dat bij het doordringen in een zonnestelsel de komeet dankzij deze staart een klein deel van haar eigen materie verliest, terwijl dit deel groter wordt naarmate sprake is van een verder doordringen tot bij een ster.

Vraag: Werkt de aantrekkingskracht van de grote hemellichamen zo zwak?

Antwoord: Deze aantrekkingskracht is natuurlijk enorm vergeleken bij de aantrekkingskracht, die de eigen massa van de komeet zou hebben, terwijl zij in rust verkeert. Maar bij versnelling wordt de massa vergroot en dus ook de eigen aantrekkingskracht toeneemt. Theoretisch zal een milligram, een korrel bij een versnelling tot die van het licht een massa bezitten, die oneindig is. Op het ogenblik dat een komeet zich in de richting van een zon beweegt, komt zij steeds meer onder de aantrekkingskracht van die zon en versnelt zij dus voortdurend. Dit betekent dat haar eigen energetische massa deze gehele periode toeneemt. Wat weer een toename van de eigen aantrekkingskracht betekent. Deze "massa" plus snelheid zijn zo groot, dat bij het passeren maar heel weinig van de materie teloor zal gaan. Om een voorbeeld te geven: indien een komeet een massa heeft van 1 ton en doordringt tot de baan van Jupiter, zal het waarschijnlijke materie-verlies rond 5 kg. bedragen.

Vraag: Wat is een quasar precies?

Antwoord: U bedoelt een radiobron in de ruimte? Dat kan een ster zijn die t.a.v. uw eigen materie sterk fluctueert of vibreert. Dat houdt in dat sterren uit antimaterie vaak op zullen treden als quasar, omdat zij t.a.v. uw stof-ruimtelijke structuur een afwijkende werking hebben en hierdoor een soort interferentie ruis in uw ruimtelijke verhoudingen en de daarin normale stralingen veroorzaken.

Verder kan een dergelijke radiobron ook voortkomen uit een z.g. donkere gaswolk, mits deze een eigen driftsnelheid heeft, waardoor voortdurende verschuivingen in de dichtheid optreden. Dergelijke wolken zijn zeer ijl, maar er moet, om tot een dergelijk effect te komen, sprake zijn van een dichtheid tussen rond 100 en 1000 atomen per km^2 . Is de wolk ijler dan dit, zal er geen radiostraling optreden. Verder blijken deze wolken vaak hun signaal te versterken in overeenstemming met de fluctuaties van een dichtsbijzijnde ster, wat doet aannemen dat ook lichtdruk bij kan dragen tot het op deze wijze ontstaan van "ruis". Dit is overigens geen nieuwe visie.

Wij hebben dit reeds eerder gesteld en enkele deskundigen die de mogelijkheid onderzocht hebben, stellen voorzichtig, dat een groot deel van deze verklaring wel eens juist kan zijn, ofschoon geen verklaring wordt gegeven voor alle bronnen in de ruimte.

Vraag: Kunt u iets redelijks zeggen om die stelling van Einstein, dat massa toeneemt bij grotere snelheid, wat begrijpelijker te maken?

Antwoord: Mogelijk maakt een soort gelijkenis het iets duidelijker. Wanneer ik een spoorwagon met een gewicht van 30 ton heb, dan kost het in beweging brengen daarvan de nodige energie. Laat nu deze wagon, zonder verdere aandrijving, eens van een helling naar beneden lopen en kijk wat de kracht is, waarmee de wagon op iets botst. Dan blijkt deze energie een veelvoud te zijn van de energie die nodig was om haar in beweging te zetten. Er is dus door de toenemende snelheid energie aan de wagon toegevoegd en bij afremming geeft zij deze energie af.

Indien u nu hetzelfde effect zou willen bereiken met een massa, die slechts traag beweegt, zou u een veelvoud van die 30 ton nodig hebben om hetzelfde effect te bereiken. Waaruit dan weer de conclusie te trekken is, dat energie in massa eenzelfde uitwerking kan hebben als toegevoegde massa. Kunt u dit volgen? Ik ging nu uit van energie van beweging.

Stel nu, dat een massa gelijk is aan een bepaalde hoeveelheid energie - in gebonden vorm dan. Dan betekent snelheid, dat zich in dezelfde uiterlijke vorm meer energie bevindt. Stel dat de reactie op massa in feite verband houdt met de energie die in die massa behouden is, zo wordt het geheel begrijpelijker. Stel nu verder nog eens dat een dergelijke massa meer krachtlijnen in de ruimte zal snijden, naarmate zij meer energie bevat. Dat betekent daardoor een opnemen van nieuwe energie plus a.h.w. een samentrekken van de ruimte binnen deze bundeling van energie. Wanneer dus een kleine massa een zeer grote snelheid bereikt, is het a.h.w. of zij in de ruimte meer energetische ruimte omvat. De snelheid betekent dus o.m. een vergroting van de aantrekkingskracht van deze massa. Wat hopelijk nog duidelijk blijft, want zonder gebruik van formules, die u niet begrijpt is een enigszins begrijpelijk maken van dit probleem wel erg moeilijk.

Reactie: Maar beweging is altijd relatief.

Antwoord: Beweging is relatief voor ons, wanneer wij haar meten als snelheid. Indien wij haar uitdrukken als energetisch quotiënt, is zij absoluut. Het gaat dan om een effect dat in elke massa op zich reeds aanwezig is - anders was het geen massa - maar waarbij t.a.v. een nul, een niet zijn van kracht en massa altijd een concrete vaststelling mogelijk is, indien men over instrumenten beschikt, of over formules om de energie-inhoud van materie te berekenen.

Om een voorbeeld te geven: relatieve versnelling betekent dat het voor u geen verschil uitmaakt, of u in 1 seconde versnelt van stilstand tot 20 km/u dan wel van 100 tot 120 km/u. Voor de eigen ervaring is er geen verschil, in de totale snelheid en de mogelijke gevaren van botsen maakt de snelheid, van waaruit het versnellen plaats vond, echter wel degelijk iets uit. Men zou kunnen zeggen dat snelheidsenergie iets is wat wij kunnen bezien op basis van de eigenschappen van de massa zelf, maar dat wij snelheid van ruimtelijke verplaatsing alleen kunnen berekenen door vergelijking met iets anders. Wanneer u 20 km/u rijdt naar het westen, is uw feitelijke snelheid de resultante van de eigen snelheid in ruimte van de aarde, de draaiingssnelheid van de aarde plus uw eigen snelheid op het oppervlak van die aarde.

Waarmede dit hopelijk iets duidelijker is geworden.

Vraag: Bij reizen in de ruimte zouden volgens u snelheden bereikt kunnen worden, die groter zijn dan die van het licht. Hoe lost de materie dit oneindig groot worden dan op?

Antwoord: Massa is iets anders dan materie. De massa wordt inderdaad oneindig groot. Sprekende over deze vorm van reizen kun je zeggen: Op het ogenblik dat de lichtsnelheid bereikt wordt, is de massa van 't voertuig zo groot, dat zij gelijk komt aan de totale massa van deze 3 dimensionale wereld, waarbij de enige uitweg voor het voertuig is, over te gaan tot een beweging in een 4 dimensionaal vlak, waarin de massa weer een relatie met de omgeving kan vinden.

Op het ogenblik, dat de snelheid vermindert, zal het voertuig teruggetrokken worden tot het eigen kosmisch geheel, wat in casu een driedimensionaal stelsel plus de tijd is. Voor inzittenden geldt, dat, bij het overschrijden van deze grens, er eigenaardige verschijnselen ontstaan. Maar het meest belangrijk daarvan is toch wel dat in deze 4e dimensie de tijd niet meer bestaat. Je kunt dus 3 maanden voor je eigen gevoel in deze dimensie reizen en toch naar eigen kosmos terugkeren op praktisch het moment, waarop je deze verlaten hebt. Aangezien ook het persoonlijk tijdservaren daarbij enigszins gestoord wordt en men bovendien een soort elektrisch sedatief gebruikt, waardoor eenieder dus erg rustig is, is naar het gevoel van de reizigers de verplaatsing bijna onmiddellijk, ofschoon de afstand die wordt afgelegd, hen zovele lichtjaren onderweg zou houden en dus nog meer jaren van hun eigen tijd, dat bij aankomst op hun bestemming op de plaats van oorsprong reeds duizenden jaren verlopen zouden zijn. De tijd, die zij voor hun gevoel onderweg zijn, zal daarvan kunnen afwijken, omdat deze weer in verband staat met de snelheid van beweging.

Voldoende?

Vraag: De fout van de mens is dus dat hij massa en materie zonder meer vereenzelvigt?

Antwoord: Massa omvat altijd materie. Maar de mens meent, dat massa gebonden is aan dimensie, aan bepaalde afmetingen die daarvoor beslissend zijn. In feite is materie eerder iets dat een bepaalde energetische inhoud heeft, welke verdeeld kan worden in autonome kleine eenheden, die in een onderling verband met zeer ruime tussenruimten alleen onder bepaalde omstandigheden de ruimtelijke inhoud tonen, die u verkeerdelijk als massa beschouwt. Elke verandering van lading en snelheid betekent een verandering van de relatie tussen deze kleinste delen, zonder dat hierdoor hun onderlinge binding grote veranderingen ondergaat. Daarom mogen wij zeggen dat massa niet gelijk is aan omvang, maar wel aan materie en energetische inhoud.

Reactie: Als je die enorme snelheid zou toepassen tegen de draaiing van de aarde in, zou je aankomen voor je vertrokken bent...

Antwoord: Wanneer u een dergelijke grote snelheid zou toepassen, terwijl u nog dicht genoeg bij de aarde bent om u daaromheen te bewegen, zou voor u een grote moeilijkheid ontstaan. U zou, aangenomen dat uw voertuig de spanningen kan verwerken, op alle plaatsen van de aarde gelijktijdig aanwezig zijn, omdat de ruimte die u dan inneemt, de massa van de aarde en zelfs nog andere ruimtelijke punten geheel zou omvatten. Dat kunstje kun je dus niet uithalen, zelfs wanneer je in staat bent een voertuig te bouwen, dat dergelijke versnellingen in een zwaartekrachtsveld kan doorstaan en je de aarde door de enorme invloed op de atmosfeer niet zou vernietigen.

Vraag: Wat u zei t.a.v. versnelling, geldt toch alleen binnen het aantrekkingsveld van een planeet?

Antwoord: Het geldt overal, waar op welke wijze dan ook een voortdurende toevoeging optreedt van bewegingsenergie in een lichaam, ook al zal een mens een versnelling niet meer kunnen constateren door lichamelijke reacties, daar hij dan alleen het eigen zwaartekrachtsveld kent van zijn voertuig en niet meer van sterren en planeten in voor hem merkbare mate ondergaat, zodra hij zich buiten de velden daarvan bevindt.

Indien u spreekt over bv. de komeet, dan moeten wij stellen dat deze voornamelijk aan zijn eigen veld onderworpen is in de ruimte en zich zal voortbewegen met de eigen snelheid, zoals deze optrad bij het verlaten van een aantrekkend zwaartekrachtsveld. Komt hij weer in het bereik van een zwaartekrachtsveld, dan ontstaat een versnelling, die langzaam begint, maar op de duur zo groot is, dat het sterrenstelsel weer verlaten kan worden.

Bij het verlaten van een zonnestelsel werkt de zwaartekracht echter de beweging tegen, zodat een afremming ontstaat en de massa gemeenlijk met ongeveer haar beginsnelheid de reis kan vervolgen, tenzij te dicht langs een zon wordt gereisd.

Vraag: Verklaart dit alles mogelijk het opeens verdwijnen van vliegende schotels, zoals dit meermalen is geconstateerd?

Antwoord: Deze voertuigen hebben een afgeschermd eigen veld en bewegen zich op basis van het magnetische veld van een planeet. Binnen dit veld zijn onmiddellijke versnellingen mogelijk, die kunnen oplopen tot snelheden van rond 7000 km. per minuut. In de ruimte in een zwak veld, of bij afwezigheid daarvan zijn de mogelijkheden van dergelijke voertuigen veel kleiner, vandaar dat zij soms interplanetair, maar nooit interstellair gebruikt kunnen worden, daar hun snelheid dan te gering is voor een redelijke reisduur. In dit laatste geval is men geheel afhankelijk van de aanvangssnelheid die bereikt is bij het verlaten van een stelsel, terwijl men voor alle manoeuvres afhankelijk is van het in verhouding geringe deel energie, dat men met zich kan voeren. Op het ogenblik echter, dat men een veld kan aantappen is het mogelijk door het tot stand brengen van magnetische varianten snelheid te bereiken en een eigen zwaartekrachtsveld in stand te houden. De bron van energie is dan gebaseerd op het snijden van de krachtlijnen van 'n groot veld, waardoor energie kan worden afgetapt en een geheel eigen bewegingspatroon binnen dit veld zonder meer mogelijk wordt.

Hierop technisch verder in te gaan zou ons zeker te ver voeren. Beschouw het daarom maar als een poging, enkele begrippen duidelijk te maken.

En nu weet u naar ik meen genoeg en hebt u genoeg om over na te denken. Ik wil echter nog een paar opmerkingen plaatsen. Er zijn bepaalde vragen, waarop geen voor u duidelijk antwoord mogelijk is dan door het daaraan wijden van een zeer uitvoerige beschouwing. Binnen het kader als de huidige bijeenkomst kan ik dit niet doen, zodat ik geen antwoord geef, dan wel met een oppervlakkige aanduiding moet volstaan. Het is dan vaak beter het onderwerp maar te kappen. Ik tracht steeds met mijn antwoorden zoveel mogelijk binnen het bevattingsvermogen van de aanwezigen te blijven en vereenvoudig daarom de zaak soms zeer. Toch is het mij nogal moeilijk gevallen u steeds allen duidelijk te maken wat ik wilde zeggen. Dat zult u ook wel bemerkt hebben.

Daarnaast vraag ik mij af, waarom men zich zo druk zou maken over de aandrijving van een vliegende schotel. Is het voor een mens niet veel belangrijker dat hij leert gelukkig te zijn en door dit gelukkig zijn in harmonie te leven met zijn wereld en zijn God? Ik dacht dat dit veel belangrijker was. Het is natuurlijk interessant te spreken over het einde van de wereld. Maar u zou daaraan toch niets kunnen veranderen, dus is het volgens mij belangrijker dat u geestelijk harmonisch en bewust bent, want dat telt ook na het einde van de wereld - iets wat overigens voorlopig volgens mij nog niet komt. Waarom je druk maken over zo iets. Het kan alleen maar het einde betekenen van een bepaalde uiterlijke mogelijkheid of toestand; maar het zal zeker niet het einde van je werkelijk bestaan inhouden. Leer dan in eigen bestaan harmonie te vinden. Probeer wat gelukkig te zijn, wat zelfvertrouwen te hebben.

Geloof mij, dit is het belangrijkste wat ik tot nu toe tegen u gezegd heb op deze avond. Het belangrijkste is dat een mens beseft dat hij zichzelf moet aanvaarden, zoals hij is, dat de mens met zichzelf moet leren leven en werken. Indien u dit nu maar onthouden kunt wij de rest m.i. beschouwen als mogelijk niet oninteressante gegevens, waarvoor men niet al te veel aandacht behoeft over te hebben. Het belangrijke is dat een mens leert leven met de kracht rond hem, zowel als met de kracht in hem. Als u die beide met elkaar in overeenstemming kunt brengen, hebt u heus geen vliegende schotels of religieuze angstdromen meer van node.

Ik dank u voor uw aandacht.

(verkort)

Goedenavond, vrienden.

Het lijkt wel, of een vraagavond niet geheel compleet is wanneer ik er niet bij ben en zij is dit zeker niet zonder uw vragen. Hebt u dus nog iets te vragen?

Vraag: Kunt u iets zeggen over de vierde dimensie, dat wij kunnen begrijpen?

Antwoord: Ik zal het proberen. Een vierde dimensie is een weg, waarbij je een hoek omslaat die niet bestaat. Of om het nog eenvoudiger te zeggen: Als 4e dimensie kunnen wij een lijn beschouwen die van alle bekende richtingen in onze dimensies weet af te wijken onder een hoek van 90°. Kunt u dit nog niet bijhouden? Vooruit dan maar weer. Als 4e dimensie kunnen wij beschouwen een richting die niet behoort tot lengte, breedte of hoogte en toch tot elke lijn in deze afmetingen een hoek van 90° vertoont.

Vraag: Hoeveel dimensies zijn er dan?

Antwoord: Bij u zijn er 3 plus het verschijnsel tijd, dat in wezen de reactie is van het 3-dimensionale op de aanwezigheid van een groot aantal andere dimensies. Reken ik het van ons standpunt uit, dan leven wij in een 7-dimensionaal stelsel. Ga ik naar hogere krachten kijken, dan schijnt er zelfs sprake te zijn van rond 63 kenbare dimensies. Maar voor je zover komt, moet je toch dood zijn, dus als ik jullie was, zou ik mij daar voorlopig maar niet druk over maken.

Vraag: Wanneer iemand uittreedt, begeeft hij zich dan ook in die andere dimensies?

Antwoord: Die mogelijkheid bestaat, maar dat is niet noodzakelijk. Het is mogelijk dat iemand die uittreedt, een deel van zijn eigen wezen in zijn eigen wereld projecteert en daar waarnemingen doet, of zelfs bepaalde acties voert en ontmoetingen heeft met anderen, die op dat ogenblik in dezelfde toestand rond uw wereld aanwezig zijn. Treed je echter uit naar een hogere wereld, dan betreed je inderdaad een wereld met andere dimensionale verhoudingen en een geheel andere structuurwetmatigheid.

Dat laatste vind ik een mooi woord. Wat woorden betreft heb ik van moderne politici veel geleerd. Ik zou natuurlijk kunnen zeggen: een wereld die aan andere wetten dan de voor u normale gehoorzaamt. Maar je bent tegenwoordig bijna aan je stand verplicht om daar een duisterder woord voor te vinden en te gebruiken. Want dan klinkt het meteen beter.

Vraag: Kunnen er nog besluiten genoemd worden die als resultaat van de Wessac-bijeenkomsten genomen zijn?

Antwoord: Moet u dat nu net aan mij vragen? Ik neem aan dat dergelijke besluiten reeds genomen zijn, maar zover mij bekend kunnen dezen door de orde nog niet worden doorgegeven. Laat ik dus maar veilig mijn mond houden. In een ver verleden heb ik mijn mond eens een keer voorbij gepraat en toen hebben zij mij een tijdlang op non-actief gezet. En eerlijk gezegd voel ik er niet veel voor weer een tijdje voor straf in de hoek te gaan staan, alleen om jullie nieuwsgierigheid te bevredigen. Wacht dus maar af.

Reactie: U hebt gezegd, dat er 163 dimensies zijn?

Antwoord: Ik heb gezegd, dat er 63 zijn die kenbaar zijn vanuit een hogere sfeer. Er kunnen er mogelijk meer zijn, maar daarover heb ik tot nu toe nog niets gehoord.

Vraag: Kennen al die dimensies eigen levensvormen, zodat het heelal uit 63 heelallen zou bestaan?

Antwoord: Dat lijkt mij heel waarschijnlijk, omdat ik in een ander verband een van onze hogere jongens eens heb horen zeggen dat er 63 heelallen zijn, die draaien rond een schijnbaar niets, waarin echter alle energie van deze 63 aanwezig is. Waarop ik dacht: heel interessant, maar ik vind voorlopig dit ene heelal al zo groot....

Reactie: Maar het een kan niet bestaan zonder het andere?

Antwoord: Ik dacht van niet. Ik meen begrepen te hebben dat deze gehele zaak een kwestie is van voortdurende evenwichten, die niet zouden kunnen bestaan als een van de heelallen weg zou vallen. Het wegvallen van een heelal zou, zover ik het begrepen heb - en dat is niet zo ver - betekenen dat ook alle andere heelallen weg zouden moeten vallen of althans zichzelf zodanig zouden moeten veranderen en restitueren, dat er weer een evenwicht zou bestaan. Maar dat is alles horen zeggen. Ik ben uiteindelijk geen Einstein of zo geweest, maar heb bij mijn leven een

kleinhandel in veters en dergelijke artikelen gehad, dus van mij moet u op dit gebied werkelijk niet te veel verwachten.

Vraag: Is dit getal van 63 misschien symbolisch, want het is een zeer bijzonder getal.

Antwoord: Het is een zeer bijzonder getal. De vraag is echter, of het bij u een bijzonder getal is, omdat er 63 heelallen bestaan, of dat er 63 heelallen bestaan omdat dit voor u een bijzonder getal is. Wanneer ik de hoge jongens goed ken, van wie dergelijke zaken uitgelekt zijn, zo neem ik aan dat zij dergelijke omschrijvingen niet geven, omdat die getallen voor u heilig zijn of zo. Ik denk dus dat bepaalde getallen door u als bijzonder beschouwd zullen worden, omdat zij iets weergeven van een ritme in het geheel, dat ook in de aantallen van dimensies tot uitdrukking kan komen, zo goed als in uw begrip van geestelijke bereiking, omdat het ergens de totaliteit weergeeft. Dat dacht ik zo, maar zeker weten doe ik het niet. En denken mag. Denken mag tot op heden nog bijna overal, zolang je maar niet zegt, wat je denkt.

Vraag: Kunt u het begrip zelfaanvaarding wat duidelijker maken?

Antwoord: Zelfaanvaarding is doodgewoon erkennen, dat je niet kunt zijn, wat je zou willen zijn, dat je niet kunt zijn, wat je volgens anderen zou moeten zijn ook, eenvoudig omdat je bent wat je bent. Uitgaande van wat je bent moet je dus redeneren: ik ben tevreden met wat ik ben zodat de anderen wat mij betreft verder door kunnen kletsen, maar ik trek me daarvan niets aan.

Vraag: Dus je bent wat je bent, omdat je bent wat je bent?

Antwoord: U formuleert het zeer duidelijk, al zou ik het wat anders willen zeggen: Je bent wat je bent, omdat je geweest bent, wat je was en waardoor je kwam tot datgene, wat je nu bent en waardoor je bent en blijft, wat je bent, tot je een besef hebt verkregen, waardoor je dat, wat je bent om kunt zetten in dat, wat je moet worden. Ik concurreer graag in duidelijkheid met de aanwezigen hoor. Bovendien is, wat ik zeg, geheel waar.

Vraag: Wanneer u toch zo kunt goochelen met woorden, wil ik wel iets weten over het woord polarisatie, dat tegenwoordig zo vaak wordt gebruikt in verkeerde zin. Hoe komt dat toch?

Antwoord: Ik dacht dat je polarisatie in vele opzichten kunt gebruiken, maar dat men het in de politiek voornamelijk gebruikt zoals het begrip bij bepaalde zonnebrillen wordt gehanteerd: om aan te geven dat alle verschijnselen worden uitgesloten, die niet in rechte lijn liggen met eigen waarneming of wens.

Reactie: Eigenlijk is het alleen maar bruikbaar in de natuurkunde.

Antwoord: Ik dacht, dat het ook zijn bruikbaarheid voor mensen had bewezen: In de politiek betekent immers polarisatie, dat je een zodanige blindheid bij anderen hoopt te veroorzaken voor alles, wat niet tot jouw programma behoort, dat zij op jouw programma zullen stemmen, ofschoon zij daar zelf het slachtoffer van worden. Wanneer je dat woord hoort, weet je dus waaraan je toe bent. Ook dit is geen goochelen met woorden alleen. Het is nog waar ook. Maar goed, voorlopig blijft het nog "uil, wat heb je mooie jongens".

Moet ik nog iets voor u definiëren misschien? Een uil. Dit is iemand die je niet naar Athene hoeft te dragen, want dat wil hij niet en bovendien heeft men daar al uilen en uilskuikens genoeg. Een uil is verder een wezen dat zich in de schemering het beste voelt en waarvan men verder aanneemt dat het zich voortdurend geheel uilig zal gedragen, zodat het een symbool van wijsheid is, dat zich pleegt te openbaren in stommiteiten. Ten laatste is den Uyl iemand die volgens sommigen een vos, maar volgens velen een uil is, terwijl hij door anderen wordt gezien als een socialistische Messias, die vast is gelopen op de benzineprijs.

Reactie: Maar wat geven kaars en bril, wanneer den uil niet zien en wil?

Antwoord: Kijk eens: twee joden weten wat een bril kost en als zij die dan verkopen, schieten er heel wat kaarsen over als winst.

Reactie: Dat ligt eraan, wat voor bril u bedoelt.

Antwoord: Maakt het wat uit wat voor een bril het is, wanneer je hem kunt verkopen? Overigens, dat was niet kwaad bedoeld.

Troonzetel: een zeer ongemakkelijke stoel, waarin personen van vorstelijke bloede tegen hoog loon plaats plegen te nemen om boodschappen voor te lezen, die hun ondergeschikten hen als geschikt hebben voorgeschreven.

Het verdrag van Straatsburg: Het onderling verdelen van een koek die in feite niet bestaat om zo een onvrijheid te scheppen, die men dan democratisch noemt.

Piratenzender: een zender die zich onttrekt aan het gezag van bevoegde instanties en daardoor ongeacht zijn gedrag voor deze instanties onaanvaardbaar is, daar zij slechts dat willen aanvaarden, wat zij kunnen beheersen.

Het Nederlandse radio-t.v. bestel: een reeks van zuilenheiligen die niet beseffen dat hun oefeningen lang niet altijd voor anderen interessant zijn.

Volksbedrog: over het algemeen het plebejische woord voor politiek.

Nivellering: de neiging om alles gelijk te maken, waarbij men vaak niet schijnt te begrijpen dat een volk, dat zijn denkhoofden nivelleert, zonder kop niet veel verder meer kan komen.

Bouwwakvakantie: een stortvloed van vakantiegangers, welke elkander en anderen zo hinderen, dat zij blij zullen zijn, wanneer zo dadelijk de vakantie weer ten einde is.

Tour de France: een theater dat bewijst, dat een gek op twee wielen nog heel wat kan verdienen.

Hierbij zal ik het dan maar laten, vrienden.

Vraag: Kunt u nog nader verklaren, waarom de kerken tegenwoordig zo leeg blijven?

Antwoord: Ik denk dat dat gebeurt, omdat nog te veel priesters geheel vervuld zijn van hun eigen belangrijkheid. En als ik daaraan nog iets toe mag voegen: Een paus zou de eerste dienaar van de christenheid moeten zijn, maar zijn naaste volgelingen maken hem tot een dictator. Een synode bepaalt, wat de gelovigen moeten geloven. Waarop de gelovigen het verder wel geloven, omdat zij niet kunnen geloven, wat zij volgens de synode zouden moeten geloven.

Over het algemeen is elke mens tevreden, wanneer hij zichzelf herkent in wat hij gelooft en in wat hem wordt voorgelegd. Het is jammer dat de meeste mensen alleen in een verdraaide versie van zichzelf willen geloven en daarom onwaarachtigheden en onwaarschijnlijkheden het liefste geloven.

En nu werkelijk goedenavond.

d.d. 29 juni 1973

Tussen vrijdag 13 juli en vrijdag 17 augustus zullen geen bijeenkomsten van de orde plaats vinden en verschijnen dus ook onze bladen niet. Red.